

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KORĖJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Korėjos Respublikos Vyriausybė,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių
slėpimo prevencijos,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis Asmenys, kuriems taikoma sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai, arba jos vietos valdžia, nepaisant to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamąjo ar nekilnojamąjo turto perleidimo, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra tokie:

a) Korėjoje:

- i) pajamų mokestis;
- ii) įmonių mokestis;
- iii) specialus kaimo plėtros mokestis;
- iv) gyventojų mokestis;

(toliau vadinamas „Korėjos mokesčiu“);

b) Lietuvoje:

- i) pelno mokestis;
- ii) pajamų mokestis;

(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai ar vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius reikšmingus jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus per priimtina laikotarpį nuo tokių pakeitimų atsiradimo.

3 straipsnis Bendrosios apibrėžtys

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvoka „Korėja“ – tai Korėjos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Korėjos Respublikos teritorija, įskaitant jos teritorinę jūrą ir bet kurią kitą su Korėjos Respublikos teritorine jūra besiribojantį plotą, kuriame pagal tarptautinę teisę ar po šios Sutarties pasirašymo pagal

Korėjos Respublikos nacionalinius įstatymus gali būti paskirta teritorija, kurioje Korėjos Respublika gali įgyvendinti savo suverenias teises ar jurisdikciją jūros dugno, grunto ir jū gamtos išteklių atžvilgiu;

b) sąvoka „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritorine jūra besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali įgyvendinti savo teises į jūros dugną ir gruntą bei jū gamtos išteklius;

c) sąvoka „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Korėja, kaip reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „mokestis“ – tai Lietuvos mokestis ar Korėjos mokestis, kaip reikalauja kontekstas;

e) sąvoka „asmuo“ – tai fizinis asmuo, bendrovė ir bet kuri kita asmenų organizacija;

f) sąvoka „kompanija“ – tai bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;

g) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

h) sąvoka „tarptautinis gabenimas“ – tai gabenimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

i) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

i) Korėjoje – finansų ir ūkio ministras ar jo įgaliotas atstovas;

ii) Lietuvoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

j) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

i) bet kuris fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija arba asociacija, įgijusi tokį statusą pagal Susitariančioje Valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis **Rezidentas**

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, pagrindinės buveinės buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės įsteigimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokestį; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kuri jos politinį padalinį ar vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei asmuo paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei asmuo yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu, atsižvelgdami į faktiškosios vadovybės buvimo vietą, į pagrindinės buveinės buvimo vietą, įsteigimo vietą ar kitus atitinkamus faktorius.

5 straipsnis **Nuolatinė buveinė**

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės–ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė–ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę; ir
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo objektas arba su juo susijusi priežiūros veikla laikomas nuolatine buveine tik tuo atveju, jei tokia statyba, objektas ar veikla trunka ilgiau kaip devynis mėnesius.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės komercinės–ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;
- e) nuolatinės komercinės–ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik parengiamajai ar pagalbinei įmonės veiklai vykdyti, laikymo;
- f) nuolatinės komercinės–ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios straipsnio dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui vykdyti, laikymo, jei visa taip derinama tokios vietos veikla yra parengiamojo ar pagalbinių pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka įmonės naudai, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdančiam per nuolatinę komercinės–ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši nuolatinė komercinės–ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę–ūkinę veiklą per brokerį, komisionierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė–ūkinė veikla. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla yra vykdoma tos įmonės vardu ir kai

to agento ir įmonės nustatytos sąlygos skiriasi nuo tų, kurios būtų nustatytos nepriklausomų asmenų, šioje straipsnio dalyje toks agentas nelaikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu agentu.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja kitą bendrovę, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba (per nuolatinę buveinę ar kitaip) vykdo komercinę–ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje, arba pati yra tokios bendrovės kontroliuojama, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią pat reikšmę, kokią reikšmę turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra, teisę. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams, žemės ūkyje ir miškų ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos bendrųjų teisės aktų, reglamentuojančių žemės nuosavybę, nuostatos, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti. Laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamoju turto.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Komercinės–ūkinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei tik įmonė nevykdo jokios komercinės–ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę–ūkinę veiklą vykdo pirmiau minėtu būdu, įmonės pelnas kitoje Valstybėje gali būti apmokestinamas, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tainuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę–ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kurį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš jo atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas (įskaitant pagrįstas valdymo ir bendras administravimo išlaidas) ir kurios būtų atimamos, jei nuolatinė buveinė būtų nepriklausomas subjektas, padengęs šias išlaidas, patirtas Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, ar kitur.

4. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

5. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

6. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatom.

8 straipsnis **Laivininkystė ir oro transportas**

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje–ūkinėje veikloje ar gabenimus vykdančioje tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis **Susijusios įmonės**

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale; arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale;

ir kai kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip tokią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis **Dividendai**

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas yra kompanija (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje kompanijoje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus kapitalo;

b) 10 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų ar kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, įskaitant korporacines teises, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę–ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Susitariančioji Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze; ta kita Valstybė taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstytojo pelno kompanijų nepaskirstytojo pelno mokesčiu netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus ar nepaskirstytą pelną, visą ar tik jo dalį, sudaro pelnas ar pajamos, gauti toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis **Palūkanos**

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip 10 proc. bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinį padalinį ar vietos valdžią, tos kitos Susitariančiosios Valstybės centrinis bankas ar kita finansinė institucija, atliekanti vyriausybės funkcijas, ar bet kuris tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš skolinių reikalavimų, kurioms garantiją suteikė tos kitos Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinį padalinį ar vietos valdžią, tos kitos Valstybės centrinį banką ar kitą finansinę instituciją, atliekančią vyriausybės funkcijas, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. 3 dalyje sąvoka „centrinis bankas ir finansinė institucija, atliekanti vyriausybės funkcijas“ – tai:

a) Korėjoje:

- i) Korėjos bankas;
- ii) Korėjos eksporto–importo bankas;
- iii) Korėjos plėtros bankas
- iv) Korėjos eksporto draudimo korporacija; ir
- v) bet kuri kita finansinė institucija, atliekanti vyriausybės funkcijas, kurios gali būti nurodytos ir suderintos laiškuose, kuriais pasikeičia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys;

b) Lietuvoje:

- i) Lietuvos bankas; ir
- ii) bet kuri kita finansinė institucija, atliekanti vyriausybės funkcijas, kurios gali būti nurodytos ir suderintos laiškuose, kuriais pasikeičia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys;

5. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, užtikrintų įkeitimu arba ne ir suteikiančių teisę dalyvauti skolininko pelne arba ne, ir ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir

laimėjimus. Sąvoka „palūkanos“ neapima tokių pajamų, kurios pagal 10 straipsnio nuostatas laikomos dividendais. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje nelaikomi palūkanomis.

6. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę–ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skoliniai reikalavimai, už kuriuos mokamos palūkanos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

7. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, esantis Susitariančiosios Valstybės rezidentu arba ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę ar nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokias palūkanas priskiriamos tai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi basei, laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė yra.

8. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis **Honoraras**

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal įstatymus tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip:

a) 5 procentai bendros honoraro sumos, mokamos už pramoninės, komercinės ar mokslinės įrangos naudojimą;

b) 10 procentų bendros honoraro sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus ar įrašus juostose, naudojamus radijo ar televizijos transliacijose, bet kokio patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorinėmis teisėmis arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar mokslinė įranga, arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę–ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas, už kurį mokamas honoraras, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, esantis Susitariančiosios Valstybės rezidentu arba ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, o toks honoraras priskiriamas tai nuolatinėi buveinei ar

nuolatinei bazei, laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei ar informacijai, už kurią jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš nekilnojamojo turto, minimo šios Sutarties 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo arba iš kompanijos, kurios didžiausią turto dalį sudaro tokia nuosavybė, akcijų perleidimo gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei–ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas naudoja teikdamas savarankiškas individualias paslaugas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai ar kartu su visa įmone) ar tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančios Valstybės įmonė, tarptautiniams gabenimams naudojanti laivus arba orlaivius, gauna iš tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų arba orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų arba orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas ar vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje. Tačiau tokios pajamos gali būti taip pat apmokestinamos ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje:

a) jei asmuo turi nuolatinę bazę, kuria gali reguliariai naudotis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo veiklai vykdyti; tačiau tik tokia pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei bazei;

b) jei kitoje Susitariančiojoje Valstybėje asmuo bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tokiu atveju tik ta pajamų dalis, kuri buvo gauta iš veiklos, vykdytos tuo jo buvimo toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje laikotarpiu.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją ar mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, Odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusi veikla

1. Pagal 16, 18, 19, 21 straipsnių nuostatas algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jei tik samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai ar su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas,

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei basei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ar kitos panašios išmokos, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar stebėtojų tarybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis Menininkai ir sportininkai

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos meno darbuotojas ar muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas šią veiklą atlieka.

3. Nepaisant šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų, atlikėjų ar sportininkų, kurie yra Susitariančiosios Valstybės rezidentai, pajamos, gaunamos iš veiklos, vykdomos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pagal specialias kultūrinių mainų programas, suderintas tarp abiejų Susitariančiųjų Valstybių vyriausybių, atleidžiamos nuo mokesčių toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

18 straipsnis Pensijos

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis **Valstybės tarnyba**

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba yra atliekama toje Valstybėje, o fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės pilietis; arba

ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė ar politinis padalinys ar vietos valdžia, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei, padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės ar politinio padalinio, ar vietos valdžios vykdoma komercinę–ūkinę veiklą.

4. 1 ir 2 dalies nuostatos taip pat taikomos ir atlyginimui ar pensijoms, kuriuos moka:

a) Korėjoje:

Korėjos bankas, Korėjos eksporto–importo bankas, Korėjos plėtros bankas, Korėjos eksporto draudimo korporacija, Korėjos verslo ir investicijų skatinimo agentūra bei kitos institucijos, atliekančios vyriausybinių pobūdžio funkcijas, kurios gali būti nurodytos ir suderintos laiškuose, kuriais pasikeičia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

b) Lietuvoje:

Lietuvos centrinis bankas ir bet kuri kita finansinė institucija, atliekanti vyriausybės funkcijas, kurios gali būti nurodytos ir suderintos laiškuose, kuriais pasikeičia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

20 straipsnis **Studentai**

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi ar tobulinimosi tikslais, neapmokestinamos toje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis **Dėstytojai ir mokytojai**

1. Fizinis asmuo, kuris lankosi vienoje Susitariančiojoje Valstybėje mokymo ar mokslo tiriamojo darbo tikslais tos Susitariančiosios Valstybės universitete, koledže ar kitoje panašioje švietimo įstaigoje, kurią tos Susitariančiosios Valstybės vyriausybė pripažįsta kaip nepelno organizaciją, ir kuris yra ar prieš pat atvykdamas buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirmoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokią mokomąją ar tiriamąją veiklą ne ilgiau kaip dvejus metus, skaičiuojant nuo pirmos jo lankymosi toje Valstybėje tokiais tikslais dienos. 2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gautoms iš mokslo tiriamojo darbo, jei toks tiriamasis darbas vykdomas ne visuomeniniais interesais, bet

pirmiausia juo siekiama konkretaus asmens ar asmenų asmeninės naudos.

22 straipsnis **Kitos pajamos**

1. Šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose neaptariamoms pajamų rūšys, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kad ir kur jos susidarytų, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš šios Sutarties 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę–ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas, už kurį gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

23 straipsnis **Dvigubo apmokestinimo panaikinimas**

1. Korėjos rezidentui dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Atsižvelgiant į Korėjos įstatymo (kuris neturi įtakos bendrajam principui) nuostatas dėl kitoje nei Korėja valstybėje mokamo mokesčio atskaitymo iš Korėjos mokesčio, Lietuvos mokestis, kuris pagal Lietuvos įstatymus ir šią Sutartį mokamas tiesiogiai ar išskaitomas iš pajamų, kurių šaltinis yra Lietuvoje (išskyrus, kai mokami dividendai, mokestį, kuris turi būti sumokėtas Lietuvoje nuo pelno, iš kurio mokami dividendai), turi būti atskaitomas iš Korėjos mokesčio, mokamo nuo tokių pajamų.

Tačiau toks atskaitomas mokestis negali būti didesnis už tą Korėjos mokesčio dalį, apskaičiuotą prieš suteikiant kreditą, kuri yra priskirtina pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Korėjoje.

2. Lietuvos rezidentui dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios remiantis šia Sutartimi gali būti apmokestinamos Korėjoje, Lietuva, jei tik jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Korėjoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio dalį, kuri priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Korėjoje.

24 straipsnis **Nediskriminavimas**

1. Bet koks Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų apmokestinimas ar bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač dėl rezidavimo vietos, neturi būti kitokie ar didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės

rezidentams kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas ar lengvatas ar jiems taikyti sumažintus mokesčius, kaip taikoma jos rezidentams dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 8 dalies ar 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ar kitos išmokos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas ar bet kokie su juos susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra ar bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali neatsižvelgdamas į tų Valstybių vidaus teisėje numatytas gynimo priemones kreiptis į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba jei jo atvejui taikoma šios Sutarties 24 straipsnio 1 dalis, į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Prašymas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, arba jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta apmokestinimo, prieštaraujančio šiai Sutarčiai. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas nepaisant jokių laiko apribojimų, numatytų Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti visus sunkumus arba abejones, kurie kyla aiškinant ar taikant šią Sutartį. Jie taip pat gali tarpusavyje konsultuotis, siekdami panaikinti dvigubą apmokestinimą šioje Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali palaikyti tiesioginį ryšį. Kai manoma, kad siekiant susitarti patartina žodžiu pasikeisti nuomonėmis, tai gali būti daroma per komisiją, kurią sudaro Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų atstovai.

26 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančių Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri būtina įgyvendinant šios Sutarties nuostatas ar Susitariančiųjų Valstybių mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymų nuostatas tiek, kiek jose numatytas apmokestinimas neprieštarauja šiai Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja šios Sutarties 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal nacionalinius tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims ar valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie dalyvauja apskaičiuojant, renkant, išieškant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, persekiojant dėl tokių mokesčių arba

sprendžiant skundus dėl jų. Tokie asmenys ar valdžios institucijos tokia informacija naudojami tik tokiais tikslais. Jie gali atskleisti tokią informaciją viešuose teismo posėdžiuose ar teismo sprendimuose.

2. 1 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administracinės praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal bet kurios Susitariančiosios Valstybės įstatymus ar įprastą administracinę tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį ar veiklos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

27 straipsnis

Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų nariams pagal bendras tarptautinės teisės normas arba pagal specialių susitarimų nuostatas.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės praneša viena kitai apie šiai Sutartčiai įsigaliojti būtinų konstitucinių reikalavimų įvykdymą.

2. Ši Sutartis įsigalioja penkioliktą dieną nuo vėlesniojo iš 1 dalyje nurodytų pranešimų gavimo dienos ir jos nuostatos pradamos taikyti:

a) Korėjoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigaliojo sutartis, sausio pirmą dieną ir po jos;

ii) kitiems mokesčiams – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigaliojo Sutartis, sausio pirmą dieną ir po jos.

b) Lietuvoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigaliojo sutartis, sausio pirmą dieną ir po jos;

ii) kitiems pajamų mokesčiams už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, kurie eina po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmą dieną ar po jos.

29 straipsnis

Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Šią Sutartį gali nutraukti bet kuri Susitariančioji Valstybė, diplomatiniais kanalais perdavusi raštišką pranešimą apie jos nutraukimą mažiausiai prieš 6 mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, einančių po penkerių metų nuo šios Sutarties nuostatų įsigaliojimo, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis netenka galios:

a) Korėjoje:

- i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną ir po jos;
- ii) kitiems mokesčiams – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną ir po jos.

b) Lietuvoje:

- i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną ir po jos;
- ii) kitiems pajamų mokesčiams už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, kuriais buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną ar po jos.

Tai patvirtindami toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta 2006 m. balandžio 20 d. Seule dviem egzemplioriais lietuvių, korėjiečių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamas tekstą anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KORĖJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

**LIETUVOS RESPUBLIKOS IR KORĖJOS RESPUBLIKOS SUTARTIES
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO
PREVENCIJOS PROTOKOLAS**

Pasirašydami Lietuvos Respublikos ir Korėjos Respublikos Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – „Sutartis“), toliau nurodyti pasirašiusieji asmenys susitarė, kad toliau pateikiamos nuostatos yra neatskiriama Sutarties dalis.

1. Dėl 3 straipsnio 1 dalies j punkto ii papunkčio

Susitariama, kad Lietuvoje 1 dalies j punkto ii papunktis taip pat apima kitą subjektą, pvz., personalinę įmonę, neturinčią juridinio asmens statuso.

2. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitariama, kad visos pajamos ir turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš nekilnojamojo turto, nurodyto 6 straipsnyje ir esančio Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje pagal 13 straipsnio nuostatas.

Tai patvirtindami toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta 2006 m. balandžio 20 d. Seule dviem egzemplioriais lietuvių, korėjiečių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KORĖJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
